

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 26Cob/42/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4615200887
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Erik Németh
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4615200887.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Erika Németha a členov senátu JUDr. Pavla Pileka a JUDr. Lenky Kostolanskej, v právnej veci žalobcu: STRATEGY CAPITAL GROUP, Inc., sídlo Suite 15, 1st Floor Oliaji Trade Centre, Francis Rachel Street, P.O. Box 1004, Victoria, Mahe, štát Seychely, registračné číslo 106656, adresa na doručovanie Popradská 56, Košice, zastúpený advokátom: doc. JUDr. Štefan Kočan, Ph.D., sídlo Nitrianska 1837/5, Piešťany, IČO: 42 292 301, proti žalovanému 1/: PAPPEX GROUP s.r.o., sídlo M. Rázusa 4822/34A, Topoľčany, IČO: 36 529 460, 2/: CORE FOOD, s. r. o., sídlo Popradská 56, Košice, IČO: 47 169 052, 3/: Steelcore s. r. o., sídlo Strojnícka 20B, Prešov, IČO: 45 967 661, 4:/ PROFINEX FOOD s.r.o., sídlo Horná 65A, Banská Bystrica, IČO: 46 900 578, zastúpený advokátskou kanceláriou: NEXUS advokátska kancelária s.r.o., sídlo Mostová 2, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 51 803 330, o vydanie hnutelných vecí, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany č. k. 4Cb/17/2018 - 599 z 29. marca 2019, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Topoľčany č. k. 4Cb/17/2018 - 599 zo dňa 29. marca 2019 potvrdzuje.

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému v 4. rade náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % na účet právneho zástupcu žalovaného v 4. rade do 3 dní od doručenia rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Topoľčany ako súd prvej inštancie rozhodol o žalobe žalobcu proti žalovanému 4/ (v poradí druhým) rozsudkom, označeným v záhlaví, tak, že: žalobu o vydanie hnutelných vecí (označených vo výroku) proti žalovanému 4/ zamietá (I. výrok) a že žalovanému 4/ priznáva proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnej výške, o ktorej rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku (II. výrok).

2. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne založil na ustanoveniach § 409 ods. 1 a 2, § 443 ods. 1 a 2, § 445, § 446 Obchodného zákonníka (ďalej aj len „ObZ“), § 126 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka (ďalej aj len „OZ“), § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej aj len „CSP“).

3. Súd prvej inštancie (ďalej v tomto bode odôvodnenia vrátane jeho podbodov aj len ako „súd“) svoje rozhodnutie v podstate odôvodnil nasledovne:

3.1. Žalobca sa žalobou domáhal od žalovaných 1/ až 3/ vydania hnutelných vecí špecifikovaných vo výrokovej časti rozsudku z dôvodu, že k uvedeným veciam nadobudol vlastnícke právo na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 26.08.2014, pričom tieto veci sa nachádzajú v areáli patriacom žalovanému 1/ a z jeho strany došlo k znemožneniu vstupu žalobcu do objektu s odôvodnením, že tieto

veci už nie sú vlastníctvom žalobcu a zároveň štatutárny zástupca žalovaného 1/ je záložným veriteľom súčasného vlastníka týchto vecí. Žalovaní 2/ a 3/ sú v pozícii nájomcu areálu, kde sa veci nachádzajú a keďže všetci žalovaní majú predmetné veci vo svojej faktickej moci, tak tieto neoprávnene zadržávajú žalobcovi ako ich vlastníkovi. V priebehu konania súd pripustil vstup žalovaného 4/ do konania na návrh žalobcu, ktorý odôvodnil tým, že z vykonaného dokazovania vyplynula skutočnosť, podľa ktorej sa žalovaný 4/ stal nájomcom areálu, kde sa nachádzajú hnutelné veci.

3.2. Súd zistil vo veci tento skutkový stav:

3.2.1. Dňa 07.05.2014 spoločnosť BRAND FOOD s.r.o., Topoľčany ako predávajúci uzavrela so žalovaným 3/ ako kupujúcim kúpnu zmluvu, predmetom ktorej boli hnutelné veci - technológia uvedené v prílohe č. 1 zmluvy, pričom tieto sú zhodné s vecami, vydania ktorých sa žalobca domáha v súdnom konaní a podľa kúpnej zmluvy nadobudol kupujúci vlastnícke právo k predmetu zmluvy momentom úplného zaplatenia kúpnej ceny, ktorá bola dohodnutá vo výške 105.000 eur bez DPH. Kúpna cena mala byť uhradená 4 faktúrami s tým, že posledná faktúra mala byť zaplatená do 04.08.2014.

3.2.2. Dňa 06.08.2014 žalovaný 3/ ako predávajúci uzavrel kúpnu zmluvu so spoločnosťou EcoFin Anstalt so sídlom v Triesene v Lichtenštajnsku ako kupujúcim, predmetom ktorej boli hnutelné veci uvedené v prílohe č. 1, a ktorých vydania sa žalobca domáha a to za kúpnu cenu 220.000 eur s tým, že táto mala byť zaplatená v dvoch splátkach, a to vo výške 128.000 eur a 92.000 eur na základe faktúr, pričom druhá splátka mala byť fakturovaná najskôr 01.10.2014 a najneskôr 10.10.2014 a splatnosť faktúry mala byť do 20.10.2014. Kupujúci mal nadobudnúť vlastnícke právo k predmetu zmluvy až momentom úplného zaplatenia kúpnej ceny a zároveň v čl. VIII. zmluvy bolo dohodnuté, že ak kupujúci bude v omeškaní s úhradou ktorejkoľvek časti kúpnej ceny viac ako dva pracovné dni, táto kúpna zmluva automaticky zaniká. V tomto prípade sa zmluvné strany vysporiadajú podľa tejto kúpnej zmluvy. Zo strany žalovaného 3/ bola v priebehu súdneho konania predložená faktúra FV 14045 zo dňa 06.08.2014 a s dátumom splatnosti 20.08.2014, ktorou fakturoval kupujúcemu časť kúpnej ceny vo výške 128.000 eur a faktúra FV 14061 zo dňa 03.10.2014 s dátumom splatnosti 20.10.2014, ktorou fakturoval kupujúcemu druhú splátku na kúpnu cenu vo výške 92.000 eur. Zároveň žalovaný 3/ predložil doklad zo dňa 24.10.2014 adresovaný kupujúcemu, ktorým mu oznámil zánik kúpnej zmluvy zo dňa 06.08.2014 z dôvodu, že kupujúci bol v omeškaní s úhradou kúpnej ceny viac ako 2 pracovné dni, a teda kúpna zmluva zanikla.

3.2.3. Kúpnu zmluvou zo dňa 26.08.2014 uzatvorenou medzi spoločnosťou EcoFin Anstalt ako predávajúcim a žalobcom ako kupujúcim hnutelné veci, ktoré sú predmetom súdneho konania boli odpredané žalobcovi za kúpnu cenu 233.524,50 eura, ktorá mala byť uhradená v hotovosti, resp. prevodom na účet predávajúceho na základe faktúry a kupujúci mal nadobudnúť vlastnícke právo k veciam momentom úplného zaplatenia kúpnej ceny. Podľa kúpnej zmluvy miestom dodania predmetu zmluvy mali byť Z., U.. E. XXXX, a to nehnuteľnosti, ktoré sa nachádzajú na LV č. XXXX v kat. úz. Z. na parc. č. XXXX/X, XXXX/X a XXXX/X.

3.2.4. Dňa 15.12.2014 žalovaný 3/ ako predávajúci uzavrel kúpnu zmluvu so spoločnosťou MBM PARTNERS s.r.o., Veľký Šariš ako kupujúcim, predmetom ktorej boli sporné hnutelné veci za kúpnu cenu 238.000 eur, ktorá mala byť zaplatená do troch dní od prevzatia predmetu kúpy, pričom v ten istý deň spoločnosť MBM PARTNERS predala tieto veci na základe kúpnej zmluvy žalovanému v 4/ za kúpnu cenu 238.000 eur, ktorá mala byť zaplatená do troch dní odo dňa prevzatia predmetu kúpy. Následne žalovaný 4/ kúpnu zmluvou zo dňa 03.08.2015 predmetné veci predal spoločnosti PERUL s.r.o., Galanta za kúpnu cenu 220.000 eur a v ten istý deň bola uzatvorená nájomná zmluva, na základe ktorej spoločnosť PERUL s.r.o. predmet kúpy dala do nájmu žalovanému 4/ na dobu neurčitú za dohodnuté nájomné vo výške 31.200 eur ročne bez DPH. Žalovaný 4/ v priebehu konania potvrdil, že hnutelné veci, vydania ktorých sa žalobca domáha, sa nachádzajú v priestoroch prenajatých od žalovaného 1/.

3.3. Súd rozhodol vo veci v poradí prvým rozsudkom č. k. 4Cb/18/2015 - 374 zo dňa 17. februára 2017, ktorým uložil žalovanému 4/ povinnosť vydať žalobcovi hnutelné veci špecifikované vo výrokovej časti rozsudku, žalobu proti žalovaným 1/ až 3/ zamietol, zrušil neodkladné opatrenie nariadené v konaní sp. zn. 5C/268/2014, žalobcovi priznal náhradu trov konania voči žalovanému 4/ v plnej výške, žalovaným 2/ a 3/ priznal náhradu trov konania voči žalobcovi v plnej výške a žalovanému 1/ náhradu trov konania nepriznal. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný 4/ odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Nitre ako

odvolací súd (v poradí druhým) uznesením č. k. 26Cob/32/2018 - 522 zo dňa 28. augusta 2018 (potom, čo v poradí prvé uznesenie odvolacieho súdu č. k. 26Cob/51/2017 - 444 zo dňa 31. júla 2017 zrušil Najvyšší súd Slovenskej republiky v dovolacom konaní uznesením č. k. 3Obdo/2/2018 - 511 zo dňa 26. apríla 2018 a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie) tak, že v napadnutej časti rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3.4. S poukazom na uvedené predmetom ďalšieho konania na súde prvej inštancie, vedenom pod novou sp. zn. 4Cb/17/2018, bol už len nárok žalobcu proti žalovanému 4/.

3.5. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba o vydanie hnuteľných vecí proti žalovanému 4/ nie je dôvodná, a preto ju v celom rozsahu zamietol. Je nesporné, že hnuteľné veci uvedené vo výrokovej časti rozsudku boli kúpnu zmluvou zo dňa 07.05.2014 predané žalovanému 3/, ktorý následne dňa 06.08.2014 uzavrel kúpnu zmluvu ohľadom predaja tých istých hnuteľných vecí so spoločnosťou EcoFin Anstalt, avšak uvedená kúpna zmluva v zmysle čl. VIII. ods. 8.3 zanikla v dôsledku nezaplatenia kúpnej ceny v stanovenej lehote, a teda neoblo potrebné od nej odstupovať, ani doručovať druhej zmluvnej strane oznámenie o zániku zmluvy. Novou kúpnu zmluvou zo dňa 15.12.2014 preto žalovaný 3/ nepredal tú istú vec dvakrát, keďže v čase, keď uzatváral kúpnu zmluvu so spoločnosťou MBM PARTNERS s.r.o., už účinky pôvodnej zmluvy so spoločnosťou EcoFin Anstalt boli zaniknuté a na tom nič nemení ani skutočnosť, že dňa 26.08.2014 spoločnosť EcoFin Anstalt uzavrela kúpnu zmluvu so žalobcom. Vzhľadom na časovú následnosť uzatvárania jednotlivých kúpnych zmlúv, nebolo preto potrebné skúmať, či kúpna cena na základe kúpnej zmluvy zo dňa 26.08.2014 uzavretej medzi spoločnosťou EcoFin Anstalt a žalobcom bola skutočne aj uhradená, a to s poukazom na ustanovenie § 446 Obchodného zákonníka, ktoré je potrebné aplikovať aj na kúpne zmluvy uzavreté dňa 15.12.2014 medzi žalovaným 3/ a spoločnosťou MBM PARTNERS s.r.o. a následne na kúpnu zmluvu medzi touto spoločnosťou a žalovaným 4/, ako aj na kúpnu zmluvu zo dňa 03.08.2015 medzi žalovaným 4/ a spoločnosťou PERUL s.r.o. Vzhľadom na uvedené nebolo potrebné preukazovať nedobromyseľnosť žalobcu pri uzatváraní kúpnej zmluvy zo dňa 26.08.2014 tak, ako to pôvodne požadoval žalovaný 4/, keď navrhoval výsluch svedka X. M., avšak od vykonania tohto dôkazu na pojednávaní dňa 29.03.2019 upustil vzhľadom na predbežné právne posúdenie veci zo strany súdu. Z tohto dôvodu súd tento pôvodne navrhovaný dôkaz nerealizoval, keďže aj na ďalšie kúpne zmluvy uzavreté medzi žalovaným 3/ dňa 15.12.2014 a žalovaným 4/ v ten istý deň a následne aj dňa 03.08.2015 je potrebné aplikovať ustanovenie § 446 ObZ, podľa ktorého aj v prípade, ak by predávajúci nebol vlastníkom predávaného tovaru, tak kupujúci nadobúda vlastnícke právo, ibaže v čase, keď kupujúci mal vlastnícke právo nadobudnúť vedel, že predávajúci nie je vlastníkom a že nie je ani oprávnený s tovarom nakladať za účelom jeho predaja. Ani jedna zo sporových strán nespochybnila dobromyseľnosť kupujúcich v prípade kúpnych zmlúv uzavretých medzi žalovaným 3/ a spoločnosťou MBM PARTNERS dňa 15.12.2014 a následne medzi touto spoločnosťou a žalovaným 4/ v ten istý deň a kúpnu zmluvou uzavretou dňa 03.08.2015 medzi žalovaným 4/ a spoločnosťou PERUL s.r.o. a v tomto smere nenavrhol žiadne dokazovanie. Vychádzajúc z takto zisteného skutkového a právneho stavu mal súd za to, že žalobca nepreukázal aktívnu vecnú legitímáciu v tomto súdnom konaní na podanie žaloby o vydanie hnuteľných vecí špecifikovaných vo výrokovej časti rozsudku proti žalovanému 4/, keďže nie je vlastníkom uvedených hnuteľných vecí, prípadne ich oprávneným užívateľom a práve naopak oprávneným užívateľom týchto hnuteľných vecí je žalovaný 4/, ktorý ich užíva na základe nájomnej zmluvy uzavretej so spoločnosťou PERUL s.r.o. dňa 03.08.2015. Z uvedených dôvodov súd žalobu na vydanie hnuteľných vecí proti žalovanému 4/ v celom rozsahu zamietol.

3.6. Súd vzhľadom na záver o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu nevyzýval žalobcu na špecifikáciu hnuteľných vecí, ktorých vydania sa žalobou domáhal, keďže jeho žalobe vyhovené nebolo.

3.7. Záverom súd uviedol, že žalobca na zastupovanie v súdnom konaní splnomocnil dňa 31.01.2019 advokáta Doc. JUDr. Štefana Kočana, Ph.D. a tento plnomocenstvo prijal dňa 04.02.2019, pričom bol splnomocnený aj na prijímanie korešpondencie a plnú moc obsahovo rovnakú žalobca dňa 14.02.2019 udelil aj advokátskej kancelárii Cipciar & Partners s.r.o. Bratislava, ktorá tiež bola splnomocnená na prijímanie korešpondencie, a ktorá až po pojednávaní konanom dňa 29.03.2019 doručila súdu svoje vyjadrenie (vyjadrenie bolo doručené poštou dňa 01.04.2019) spolu s návrhmi na ďalšie dokazovanie, avšak vzhľadom na čas doručenia tohto vyjadrenia už bolo pre rozhodovanie súdu bezpredmetné. Zároveň súd s poukazom na obsah oboch splnomocnení v zmysle § 110 ods. 2 CSP rozhodol, že písomnosti sa budú doručovať advokátovi Doc. JUDr. Štefanovi Kočanovi Ph.D., ktorému žalobca udelil

plnomocenstvo na zastupovanie v konaní skôr, a ktorý sa zúčastnil následného procesného úkonu, a to pojednávania dňa 29.03.2019.

3.8. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému 4/, ktorý mal v konaní plný úspech voči žalobcovi priznal náhradu trov konania voči nemu v plnej výške, o ktorej rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

4. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol včas podaným odvolaním žalobca ako odvolateľ. Žalobca odvolanie odôvodnil v podstate nasledovne:

4.1. K záveru súdu prvej inštancie o tom, že žiadna zo strán nespochybnila dobromyseľnosť kupujúcich v prípade kúpnych zmlúv uzavretých medzi žalovaným 3/ a spoločnosťou MBM Partners dňa 15.12.2014 a následne medzi touto spoločnosťou a žalovaným 4/ v ten istý deň a kúpnu zmluvou uzavretou medzi žalovaným 4/ a spoločnosťou PERUL s.r.o., a že v tomto smere nenavrhol žiadne dokazovanie, žalobca uviedol, že v podaní z 29.03.2019 uviedol, že celý obchod bol zo strany žalovaných účelovo nastavený tak, aby došlo k poškodeniu žalobcu. Súd prvej inštancie toto vyjadrenie žalobcu nebral do úvahy. Neobstojí pritom tvrdenie, že vzhľadom na čas jeho doručenia, bolo pre rozhodnutie súdu bezvýznamné.

4.2. Žalobca ďalej namietal aj nevykonanie riadne navrhnutého (v odvolaní bližšie nešpecifikovaného - pozn. odvolacieho súdu) dôkazu, podstatného pre posúdenie vlastníckeho práva žalobcu. Žalobca poukázal na to, že na jednej strane uviedol, že žiadna zo sporových strán nespochybnila dobromyseľnosť kupujúcich v prípade uvedených kúpnych zmlúv a na strane druhej návrh hodnotí ako bezpredmetný.

4.3. Podľa žalobcu došlo aj k porušeniu práva na riadnu obhajobu a namietal nedoručenie odvolania aj advokátskej kancelárii Cipciar & partners s. r. o.

4.4. Žalobca namietal aj proti predchádzajúcemu zrušujúcemu rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktoré nepovažuje za presvedčivo odôvodnené.

4.5. V ďalšej časti odvolania uviedol žalobca skutkové tvrdenia týkajúce sa personálneho a majetkového prepojenia účastníkov na strane žalovaných.

4.5.1. Uviedol, že technológiu spracovania slnečnicových jadier nadobudla spoločnosť EcoFin Anstalt od žalovaného 3/, ktorého jediným vlastníkom a konateľom bol Ing. X. Y.. Dňa 24.10.2014 údajne Ing. Y. odstúpil od kúpnej zmluvy so spoločnosťou EcoFin Anstalt z dôvodu údajného nezaplatenia časti kúpnej ceny vo výške 92.000,- eur s dátumom splatnosti 20.10.2014, čím napriek nepredloženiu relevantných údajov spochybnil výlučné vlastníctvo spoločnosti EcoFin Anstalt a tým i následný predaj poškodenému žalobcovi. Uvedené nepreukázané konanie možno považovať za nedobromyseľné a za konanie v rozpore s dobrými mravmi ako aj bežnými obchodnými zvyklosťami.

4.5.2. Žalovaný 2/ bol založený dňa 16. mája 2013 štyrmi zakladajúcimi spoločníkmi, a to X. M., E. Y., JUDr. U. X. a Ing. X. Y.. V areáli prenajímateľa - žalovaného 1/ mala prevádzku aj spoločnosť BRAND FOOD s.r.o., ktorej spoločníkmi bol M., X. a Y.. Spôsob práce, profesionalita a výsledky boli dostatočnou garanciou, že sa jedná o dôveryhodných partnerov. Y. prostredníctvom žalovaného 2/ a jeho dnes už bývalí spoločníci a jeden zo zástupcov priamo M., Y. a X. prostredníctvom spoločnosti BRAND FOOD s.r.o. spolu so spoločnosťou PROFINEX HOLDING s.r.o. založili 6. novembra 2012 (teda niekoľko rokov pred vstupom žalobcu do žalovaného 2/) žalovaného 4/. Spoločníkmi žalovaného 4/ pri založení bol žalovaný 2/ s obchodným podielom 16,5 %, spoločnosť BRAND FOOD s.r.o. s obchodným podielom 16,5 % a spoločnosť PROFINEX HOLDING s.r.o. s obchodným podielom 67 %. K 6. novembru 2012 personálne prepojenie v uvedených spoločnostiach bolo nasledovné: X. Y. (žalovaný 2/), X. M., E. Y. a JUDr. U. X. (BRAND FOOD s.r.o.) a JUDr. E. M. (PROFINEX HOLDING s.r.o.).

4.6. Žalobca sa v odvolacom návrhu podľa obsahu domáhal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Žalobca ďalej navrhol, aby mu bola priznaná náhrada trov konania.

5. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný 4/, ktorý v podstate uviedol nasledovné:

5.1. Žalovaný 4/ napadnutý rozsudok považuje za vecne správny, vychádzajúci z riadne zisteného skutkového stavu.

5.2. K jednotlivým odvolacím dôvodom žalobcu žalovaný 4/ uviedol:

5.2.1. Podanie žalobcu z 29.03.2019 bolo súdu prvej inštancie doručené až dňa 01.04.2019, teda po 29.03.2019, kedy sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom žalobca uviedol, že nemá ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania, na ktorom bolo vydané uznesenie, ktorým bolo dokazovanie vyhlásené za skončené, a na ktorom bol vyhlásený rozsudok. Nie je preto pravdivé tvrdenie žalobcu, že súdu prvej inštancie bolo v čase vyhlásenia rozsudku známe uvedené podanie žalobcu.

5.2.2. Žalobca v odvolaní nešpecifikoval žiadny ním navrhnutý riadny dôkaz, ktorý by súd prvej inštancie nemal vykonať.

5.2.3. Čo sa týka tvrdenia žalobcu, že odvolanie (pričom podľa žalovaného 4/ chcel žalobca zrejme uviesť „predvolanie“) malo byť doručované aj advokátskej kancelárii Cipciar & partners s.r.o., tak toto nemá oporu v § 110 CSP. Žalobca neurobil výslovnú voľbu o tom, ktorému z dvoch jeho právnych zástupcov má súd doručovať písomnosti. Ak preto súd prvej inštancie doručoval písomnosti advokátovi doc. JUDr. Štefanovi Kočanovi, Ph.D., konal podľa § 110 ods. 2 CSP. Žalovaný 4/ súčasne navrhol odvolaciemu súdu preveriť, či žalobca podal odvolanie včas.

5.2.4. Vo vzťahu k skutkovým tvrdeniam o údajnom personálnom a majetkovom prepojení účastníkov sporu na strane žalovaných, z ktorých nie úplne jasne a určito žalobca vyvodzuje akési nepreukázané konanie, ktoré má byť nedobromyseľné a v rozpore s dobrými mravmi, žalovaný 4/ poukázal primárne na § 336 CSP, ktorý v zásade zakazuje v odvolacom konaní použitie prostriedkov procesného útoku neuplatnených v prvoinštančnom konaní. Žalovaný 4/ zopakoval záver súdu prvej inštancie o tom, že žiadna zo sporových strán nespochybnila dobromyseľnosť kupujúcich v prípade kúpnych zmlúv uzavretých medzi žalovaným 3/ a spoločnosťou MBM PARTNERS, s.r.o., následne medzi touto spoločnosťou a žalovaným 4/, ako aj medzi žalovaným 4/ a spoločnosťou PERUL s.r.o. Odvolací súd preto ani nemôže prihliadať na uvedené tvrdenie žalobcu. Nad rámec toho žalovaný 4/ uviedol, že žalobca ani týmito tvrdeniami nijako nespochybnil dobromyseľnosť kupujúcich, resp. nepreukázal splnenie podmienok vylučujúcich aplikáciu § 446 Obchodného zákonníka.

5.3. Žalovaný 4/ vo vyjadrení navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil a uložil žalobcovi povinnosť nahradiť trovy konania.

6. Súd prvej inštancie doručil vyjadrenie žalovaného 4/ žalobcovi, no ten svoje procesné právo vyjadriť sa k nemu odvolacou replikou nevyužil.

7. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok - ďalej len „Civilný sporový poriadok“ alebo „CSP“) po zistení, že sú splnené procesné podmienky vecného prejednávania odvolania (§ 386 a contrario CSP), preskúmal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, v medziach daných rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP, § 380 ods. 2 a contrario CSP) a po vykonaní odvolacieho prieskumu dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je vecne správny, a preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

8. Keďže odvolací súd v odvolacom konaní dokazovanie neopakoval ani nedopíňal, keď na taký postup neboli splnené podmienky podľa § 384 CSP, bol pri rozhodovaní viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP). Odvolací súd preto na tomto mieste bližšie neopakuje skutkové zistenia súdu prvej inštancie uvedené v rozsudku, keď tieto sú už podrobne uvedené v rámci bodu 3. odôvodnenia tohto rozhodnutia, ale na ne z dôvodu hospodárnosti odkazuje.

9. Odvolací súd svoje rozhodnutie založil primárne na nasledovných ustanoveniach právnych predpisov:

9.1. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

9.2. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9.3. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9.4. Podľa § 383 CSP, odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní.

9.5. Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

9.6. Podľa § 373 ods. 4 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie, možno uplatniť za splnenia podmienok podľa § 366 najneskôr v lehote na vyjadrenie k odvolaniu.

9.7. Podľa § 149 CSP, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

9.8. Podľa § 219 ods. 4 CSP, len čo súd vyhlási rozsudok, je ním viazaný.

9.9. Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

9.10. Podľa čl. 47 ods. 2 a 3 ústavného zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky v účinnom znení (ďalej len „Ústava SR“), (2) každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. (3) Všetci účastníci sú si v konaní podľa odseku 2 rovní.

9.11. Podľa § 110 ods. 2 CSP, ak má strana viacerých advokátov, doručí sa písomnosť tomu z nich, ktorého určí strana na doručovanie písomností. Ak strana výslovne neurčí žiadneho z advokátov, doručuje sa ktorémukolvek z nich.

9.12. Podľa § 1 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“), (1) tento zákon upravuje postavenie podnikateľov, obchodné záväzkové vzťahy, ako aj niektoré iné vzťahy súvisiace s podnikaním. (2) Právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

9.13. Podľa § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka, táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

9.14. Podľa § 409 ods. 1 Obchodného zákonníka, (1) kúpnu zmluvou sa predávajúci zaväzuje dodať kupujúcemu hnutelnú vec (tovar) určenú jednotlivo alebo čo do množstva a druhu a previesť na neho vlastnícke právo k tejto veci a kupujúci sa zaväzuje zaplatiť kúpnu cenu.

9.15. Podľa § 443 Obchodného zákonníka, (1) kúpnu zmluvou sa predávajúci zaväzuje dodať kupujúcemu hnutelnú vec (tovar) určenú jednotlivo alebo čo do množstva a druhu a previesť na neho

vlastnícke právo k tejto veci a kupujúci sa zaväzuje zaplatiť kúpnu cenu. (2) Pred odovzdaním nadobúda kupujúci vlastnícke právo k prepravovanému tovaru, keď získa oprávnenie nakladať so zásielkou.

9.16. Podľa § 445 Obchodného zákonníka, strany si môžu písomne dohodnúť, že kupujúci nadobudne vlastnícke právo k tovaru neskôr, než je ustanovené v § 443. Ak z obsahu tejto výhrady vlastníckeho práva nevyplýva niečo iné, predpokladá sa, že kupujúci má nadobudnúť vlastnícke právo až úplným zaplatením kúpnej ceny.

9.17. Podľa § 446 Obchodného zákonníka, kupujúci nadobúda vlastnícke právo aj v prípade, keď predávajúci nie je vlastníkom predávaného tovaru, ibaže v čase, keď kupujúci mal vlastnícke právo nadobudnúť, vedel, že predávajúci nie je vlastníkom a že nie je ani oprávnený s tovarom nakladať za účelom jeho predaja.

9.18. Podľa § 126 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), (1) vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje. (2) Obdobné právo na ochranu má aj ten, kto je oprávnený mať vec u seba.

10. Odvolací súd po vykonaní odvolacieho prieskumu napadnutého rozsudku dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie aj správne, v rozsahu dostatočnom pre jeho preskúmanie, odôvodnil. Odvolací súd sa z týchto dôvodov v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, a preto sa podľa § 387 ods. 2 CSP v odôvodnení tohto rozhodnutia obmedzuje primárne iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, a to bez toho, aby odvolací súd tieto dôvody opakoval. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a za účelom vysporiadania sa s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní odvolací súd uvádza nasledovné:

11. Žalobca v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní nebral do úvahy skutkové tvrdenia uvedené v podaní z 29.03.2019, týkajúce sa personálneho a majetkového prepojenia účastníkov na strane žalovaných, z ktorých podľa neho vyplýva aj ich nedobromyseľnosť, konanie v rozpore s dobrými mravmi a bežnými obchodnými zvyklosťami.

12. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že dňa 29.03.2019 sa uskutočnilo posledné pojednávanie vo veci na súde prvej inštancie, ktorého sa v zastúpení advokátom doc. JUDr. Štefanom Kočanom, Ph.D. zúčastnil aj žalobca. Na tomto pojednávaní okrem iného potom, ako žalobca v zastúpení uviedol, že nemá ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania, súd prvej inštancie vyhlásil uznesenie, ktorým vyhlásil dokazovanie za skončené. Následne poskytol súd prvej inštancie tak žalobcovi (v zastúpení) ako aj žalovanému 4/ (v zastúpení) priestor na prednesenie záverečných rečí, po ktorých súd prvej inštancie verejne vyhlásil odvolaním napadnutý rozsudok. Z obsahu spisu je ďalej zrejmé, že žalobca v zastúpení v tom čase druhým zástupcom - advokátskou kanceláriou Cipciar & partners s. r. o. odoslal dňa 29.03.2019 na poštovú prepravu zásielku, obsahom ktorej bolo podanie žalobcu vo veci samej, datované dňom 27.03.2019. Toto podanie bolo súdu prvej inštancie doručené poštou až dňa 01.04.2019, teda po vyhlásení odvolaním napadnutého rozsudku.

13. V tomto podaní z 27.03.2019 (a nie z 29.03.2019, ako žalobca uvádza vo svojom odvolaní, pričom dňa 29.03.2019 bolo uvedené podanie odoslané len na poštovú prepravu) žalobca navrhol vykonanie viacerých dôkazov (napr. výsluch svedka X. M., výsluch svedkyne U. Y.) a rovnako v ňom uviedol viaceré skutkové tvrdenia týkajúce sa prejednávanej veci, z ktorých jednak podľa žalobcu vyplýva úmysel subjektov uvedených v podaní poškodiť ho a spochybníť jeho vlastnícke právo k predmetným huteľným veciam, ktorých vydania sa podanou žalobou domáhal, a z ktorých jednak vyplýva aj dobromyseľnosť žalobcu pri nadobudnutí predmetných vecí.

14. Vzhľadom na to, že toto podanie bolo súdu prvej inštancie doručené až po vyhlásení odvolaním napadnutého rozsudku, hoci pred tým, ako bol tento písomne vyhotovený, nemohol už akokoľvek na toto podanie prihliadať. Súd prvej inštancie bol okamihom vyhlásenia napadnutého rozsudku týmto rozsudkom viazaný (§ 219 ods. 4 CSP).

15. Súd prvej inštancie za tejto procesnej situácie preto nemusel v písomnom vyhotovení napadnutého rozsudku vôbec ani uvádzať, že po vyhlásení rozsudku mu bolo toto podanie doručené, a že z tohto dôvodu sa ním už nemôže akokoľvek zaoberať. To, že súd prvej inštancie v rovine obiter dictum (teda povedané na okraj) vysvetlil v odôvodnení, prečo na toto podanie, doručené dňa 01.04.2019 (teda po vyhlásení napadnutého rozsudku a pred jeho písomným vyhotovením) nemohol prihliadať pri rozhodovaní, nezakladá akúkoľvek vadu napadnutého rozsudku. Naopak, táto časť odôvodnenia objektívne prispela k presvedčivosti napadnutého rozsudku vo vzťahu k žalobcovi, keď mu odôvodnenie napadnutého rozsudku vysvetlilo, prečo na obsah jeho podania nebolo možné prihliadnuť.

16. Čo sa týka v odvolaní namietaného nevykonania navrhnutých dôkazov, tak vo vzťahu k tomuto odvolaciemu dôvodu je potrebné uviesť nasledovné. Predovšetkým žalobca v odvolaní nijakým spôsobom nekonkretizoval, ktorý ním navrhnutý dôkaz súd prvej inštancie nevykonaný. Je pritom povinnosťou odvolateľa vymedziť odvolacie dôvody, a to vecne a konkrétne, teda v prípade, ak odvolateľ namieta nevykonanie ním navrhnutého dôkazu, je povinný konkretizovať, nevykonaním ktorého ním navrhovaného dôkazu malo dôjsť k naplneniu príslušného odvolacieho dôvodu (§ 363 CSP). Nielenže nie je úlohou odvolacieho súdu v civilnom sporovom konaní vyhľadávať v konaní na súde prvej inštancie konkrétne vady, ktoré by boli subsumovateľné pod odvolateľom všeobecne vymedzené, nekonkretizované odvolacie dôvody, ale takýto postup odvolacieho súdu by bol v civilnom sporovom konaní protiústavný. Čl. 47 ods. 3 v nadväznosti na ods. 2 Ústavy SR priznáva každému v konaní pred súdom právo na rovnosť. Toto Ústavou SR priznané základné právo by odvolací súd porušil vo vzťahu k žalovanému 4/, ktorý odvolanie nepodal, keďže by uvedeným postupom vo svojej podstate sám vyhľadával konkrétne vady rozhodnutia alebo postupu súdu prvej inštancie v neprospech strany, ktorá odvolanie nepodala a v prospech ktorej napadnuté rozhodnutie vyznelo.

17. Odvolací súd v súvislosti s uvedeným odvolacím dôvodom žalobcu ďalej uvádza, že žalobca navrhol vykonanie viacerých dôkazov práve v podaní z 27.03.2019, odoslanom súdu prvej inštancie poštou dňa 29.03.2019 a doručenom dňa 01.04.2019. Žalobca sa pritom v zastúpení advokátom doc. Kočanom zúčastnil pojednávania uskutočneného dňa 29.03.2019, na ktorom tento výslovne uviedol, že nemá návrhy na doplnenie dokazovania. Uvedené podanie bolo pritom prvé podanie vo veci, ktoré žalobca podal na súd prvej inštancie od času, kedy odvolací súd uznesením č. k. 26Cob/32/2018 - 522 z 28. augusta 2018 zrušil vo vzťahu žalobca - žalovaný 4/ predchádzajúci rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 4Cb/18/2015 - 374 zo 17. februára 2017. Uvedené uznesenie odvolacieho súdu z 28. augusta 2018 bolo žalobcovi doručené dňa 19.10.2018. Žalobca mal teda dostatočný procesný priestor medzi 19. októbrom 2018 a 29. marcom 2019 na to, aby v zmysle zásady vigilantibus iura scripta sunt, t. j. práva patria len bdelym (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou, čo platí aj vo vzťahu k procesným právam (napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Sžf/65/2011) a v zmysle zásady procesnej zodpovednosti za výsledok sporu, ktorou je civilné sporové konanie ovládané, včas reagoval na zrušujúce rozhodnutie odvolacieho súdu aj prípadným doplnením skutkových tvrdení a navrhnutím vykonania ďalších dôkazov. Súd prvej inštancie pritom žalobcovi umožnil tieto procesné práva realizovať ešte aj na pojednávaní dňa 29.03.2019, ktorého sa žalobca v zastúpení jedným zo svojich právnych zástupcov zúčastnil, no tieto procesné práva nevyužil. Keďže súdu prvej inštancie boli návrhy na vykonanie ďalších dôkazov doručené až po vyhlásení napadnutého rozsudku, ktorým sa konanie na súde prvej inštancie (neprávoplatne) končí, nevyvolali tieto procesné návrhy už žiadne relevantné účinky. Odvolací dôvod nevykonania navrhnutých dôkazov je zo všetkých už uvedených dôvodov preto v prejednávanej veci nenaplnený.

18. Za uvedeného procesného stavu rovnako nemožno nič vyčítať skutkovým záverom súdu prvej inštancie uvedeným v odôvodnení napadnutého rozsudku o tom, že ani jedna zo sporových strán (ktorými boli v danom čase už len žalobca a žalovaný 4/) nespochybnila dobromyseľnosť kupujúcich v prípade kúpnych zmlúv uzavretých medzi žalovaným 3/ a spoločnosťou MBM PARTNERS dňa 15.12.2014 a následne medzi touto spoločnosťou a žalovaným 4/ v ten istý deň a kúpnu zmluvou uzavretou dňa 03.08.2015 medzi žalovaným 4/ a spoločnosťou PERUL s.r.o., a že v tomto smere nenavrhli žiadne dokazovanie. V čase vyhlásenia napadnutého rozsudku tieto skutkové a právne závery súdu prvej inštancie plne zodpovedali predchádzajúcemu priebehu konania. Odvolací súd opakovane v tejto súvislosti uvádza, že súd prvej inštancie objektívne nemohol pri rozhodovaní prihliadať na skutkové tvrdenia, či procesné návrhy na vykonanie dôkazov, ktoré mu boli doručené po vyhlásení napadnutého rozsudku. Podanie obsahujúce vyjadrenie vo veci samej, či takéto procesné návrhy, doručené po

vyhlásení napadnutého rozsudku, musí byť pre súd prvej inštancie bez akéhokoľvek právneho významu, ako to tento aj správne v závere odôvodnenia napadnutého rozsudku v rovine obiter dictum aj uviedol.

19. Čo sa týka kritiky žalobcu vo vzťahu k predchádzajúcemu, právoplatnému zrušujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu 26Cob/32/2018 - 522 z 28. augusta 2018, tak k tejto odvolací súd uvádza, že predmetom tohto odvolacieho konania nie je preskúmanie predchádzajúceho, navyše právoplatného rozhodnutia odvolacieho súdu (ktoré nadobudnutím právoplatnosti nadobudlo podľa § 234 ods. 2 v spojení s § 226 CSP vlastnosť zásadnej záväznosti a nezmeniteľnosti), ale (len) preskúmanie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, v rozsahu, z hľadísk a postupom stanoveným v právnej úprave odvolacieho konania, obsiahnutej v prvej hlave štvrtej časti Civilného sporového poriadku.

20. Podstatnú časť odvolania žalobcu tvorili skutkové tvrdenia, týkajúce sa najmä personálneho a majetkového prepojenia účastníkov na strane žalovaných, z ktorých skutkových tvrdení žalobca vyvodzoval nedobromyseľnosť, konanie v rozpore s dobrými mravmi ako aj bežnými obchodnými zvyklosťami. K týmto skutkovým tvrdeniam odvolací súd v prvom rade uvádza, že žalobca veľkú časť z nich v tak konkretizovanej podobe, ako ich uviedol v odvolaní, uviedol až v podaní z 27.03.2019, ktoré však odoslal na poštovú prepravu dňa 29.03.2019, a ktoré bolo doručené súdu prvej inštancie až 01.04.2019, teda po vyhlásení napadnutého rozsudku. Keďže uvedené podanie nebolo doručené súdu prvej inštancie pred tým, ako tento vyhlásil napadnutý rozsudok, ktorým sa konanie na súde prvej inštancie (aj keď neprávoplatne) skončilo, nemožno považovať uvedené skutkové tvrdenia za uplatnené v konaní na súde prvej inštancie.

21. Vo vzťahu k posúdeniu, či skutkové tvrdenia v odvolaní žalobcu uplatnil žalobca ako odvolateľ už v konaní pred súdom prvej inštancie, alebo či ide o nové skutkové tvrdenia, odvolací súd uvádza, že v konaní pred súdom prvej inštancie (teda do jeho skončenia vyhlásením rozsudku, ktorým sa, hoc neprávoplatne, konanie na ňom končí) žalobca len uvádzal skutkové tvrdenie o tom, že E. M., X. M. a X. Y. sú obchodnými partnermi počnúc rokom 2012 (napr. vyjadrenie žalobcu z 25.10.2016, rovnako tak vyjadrenie žalobcu z 26.04.2017). Už na tomto mieste odvolací súd pritom uvádza, že samotná skutočnosť, že je niekto obchodným partnerom, nevylučuje bez ďalšieho jeho dobromyseľnosť v zmysle § 446 Obchodného zákonníka. Navyše, dobromyseľnosť kupujúceho sa pri nadobúdaní vlastníckeho práva od nevlastníka predpokladá, kým nie je preukázaný opak, pričom dôkazné bremeno leží na tom, kto tvrdí nedobromyseľnosť nadobúdateľa vlastníckeho práva (k tomu aj doktrína - napr. Blaha, M. in Patakyová, M. a kol. Obchodný zákonník. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2010, s. 939; Tomsa, M. in Štenglová, I., Plíva, S., Tomsa, M. a kol. Obchodní zákoník. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2010, s. 1102.).

22. Konkrétne skutkové tvrdenia o konaní jednotlivých spoločností v zhode s cieľom poškodiť žalobcu uviedol žalobca až v podaní, ktoré ale odoslal na poštovú prepravu v deň vyhlásenia napadnutého rozsudku 29.03.2019 (hoci v tento deň ešte bolo umožnené žalobcovi aby ich predniesol na pojednávaní), a ktoré bolo súdu prvej inštancie doručené až potom, ako sa v prvej inštancii skončilo konanie vyhlásením napadnutého rozsudku, a na ktoré podanie sa odvolával žalobca aj v podanom odvolaní. Až v podaní zo dňa 27.03.2019 sa pritom žalobca vyjadruje osobitne aj napr. k spoločnosti MBM PARTNERS, s.r.o. a jej prepojeniu so žalovaným 3/, keď spoločníčkou spoločnosti MBM PARTNERS, s.r.o. bola manželka spoločníka žalovaného 3/ - tieto skutkové tvrdenia dovtedy žalobca neuplatnil. Odvolací súd považuje v tejto súvislosti za nutné upozorniť na to, že právne významnými skutočnosťami, na ktorých medzi inými založil súd prvej inštancie napadnutý rozsudok boli, že žiadna zo sporových strán nespochybnila dobromyseľnosť kupujúcich v prípade (tých) kúpnych zmlúv, ktoré dňa 15.12.2014 uzatvoril žalovaný 3/ ako predávajúci so spoločnosťou MBM PARTNERS, s.r.o. ako kupujúcim, následne MBM PARTNERS, s.r.o. ako predávajúci so žalovaným 4/ ako kupujúcim, a ktorú dňa 03.08.2015 uzatvoril žalovaný 4/ so spoločnosťou PERUL s.r.o. Práve aj nenamietanie dobromyseľnosti kupujúcich z týchto kúpnych zmlúv a nenavrnutie žiadneho dokazovania v tomto smere (pričom dôkazné bremeno na preukázanie nedobromyseľnosti týchto subjektov ležalo práve na žalobcovi) viedlo k strate sporu žalobcom. Takéto skutkové tvrdenia a ani žiadne dôkazy na ich preukázanie pritom žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie až do jeho skončenia vyhlásením napadnutého rozsudku, neuviedol a nenavrhol.

23. Z obsahu odvolania je pritom zrejmé, že samotný žalobca si je dobre vedomý skutočnosti, že ním tvrdená účelovosť konania ostatných subjektov smerujúca k jeho poškodeniu (a tým vylučujúca ich dobromyseľnosť pri nadobúdaní vlastníckeho práva k sporným hnutelným veciam na základe jednotlivých kúpnych zmlúv) bola opísaná až v podaní z 27.03.2019 (žalobcom označovanom ako podanie z 29.03.2019), keď v odvolaní výslovne uvádza, že vyjasnenie dobromyseľnosti považuje za

dôležité, a že v podaní z 29.03.2019 (v skutočnosti išlo o podanie datované 27.03.2019, avšak odoslané na poštovú prepravu súdu prvej inštancie až dňa 29.03.2019) opisuje účelovosť konania žalovaných, smerujúcu k jeho poškodeniu.

24. Z týchto dôvodov je jednoznačný záver, že skutkové tvrdenia uvedené v odvolaní nie sú skutkovými tvrdeniami, ktoré by boli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie (neprávoplatne skončenom vyhlásením napadnutého rozsudku). Z tohto dôvodu odvolací súd následne posudzoval, či možno na skutkové tvrdenia uvedené v odvolaní v odvolacom konaní prihliadať.

25. Pre posúdenie, či konkretizované skutkové tvrdenia v odvolaní, ktoré sú podľa § 149 CSP jedným z prostriedkov procesného útoku žalobcu bolo možné uplatniť v odvolaní s tým, že by odvolací súd na ne musel prihliadať, alebo či na tieto skutkové tvrdenia odvolací súd nesmie prihliadať, je v prejednávanej veci významné, či ich odvolateľ bez svojej viny mohol alebo nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Skutkové tvrdenia žalobcu, ktoré sú obsahom jeho odvolania, ako prostriedok procesného útoku, ktorý nebol uplatnený v konaní pred súdom prvej inštancie je totiž novotou v zmysle § 366 CSP. Keďže tento prostriedok procesného útoku (skutkové tvrdenia) sa netýka skutočností vymedzených v § 366 písm. a) až c) CSP, je v odvolacom konaní prípustný len za naplnenia podmienok stanovených v § 366 písm. d) CSP - teda ak ich žalobca ako odvolateľ nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (teda to skončenia konania na súde prvej inštancie, ktoré končí okrem iného vyhlásením rozsudku). Osobitne odvolací súd dopĺňa, že prípustnosť uvedeného prostriedku procesného útoku nemožno vyvodiť z § 366 písm. c) CSP, podľa ktorého možno v odvolaní použiť prostriedky procesného útoku alebo obrany vtedy, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, keď uvedené ustanovenie § 366 písm. c) CSP je nutné vykladať vo väzbe na odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP (rovnako tak aj doktrína - Števec, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, komentár k § 366). Vadami v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP sú pochybenia v procesnom postupe súdu, nesubsumovateľné pod iné odvolacie dôvody, ak mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci - napr. nesprávne realizovaná manudukčná povinnosť súdu, vykonanie nezákonne získaného dôkazu bez splnenia predpokladov podľa čl. 16, vypočutie relevantného svedka bez poučenia o práve odprieť výpoveď, atď. Žalobcom uvádzané skutkové tvrdenia v odvolaní však nemajú za cieľ preukázať naplnenie uvedeného odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP - teda preukázať pochybenia v procesnom postupe súdu, ale vplývať na skutkové zistenia a závery súdu prvej inštancie, keď v dôsledku ich existencie súdom prvej inštancie zistený skutkový stav neobstojí (čo zodpovedá odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. g) CSP).

26. Odvolací súd pri posúdení, či žalobca dané konkretizované skutkové tvrdenia uvedené v odvolaní, z ktorých vyvodzuje nedobromyseľnosť kupujúcich na strane žalovaných v prípade kúpnych zmlúv uzavretých medzi žalovaným 3/ a spoločnosťou MBM PARTNERS dňa 15.12.2014 a následne medzi touto spoločnosťou a žalovaným 4/ v ten istý deň a kúpnu zmluvou uzavretou dňa 03.08.2015 medzi žalovaným 4/ a spoločnosťou PERUL s.r.o., opätovne uvádza už v bode 17. konštatovaný záver, že žalobca mal v konaní na súde prvej inštancie dostatočný časový priestor na to, aby najneskôr v období po predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu z 28. augusta 2018 doplnil skutkové tvrdenia, významné pre posúdenie veci aj z hľadiska právnych záverov odvolacieho súdu konštatovaných v uvedenom rozhodnutí a navrhol vykonanie ďalších dôkazov za účelom ich preukázania. Súd prvej inštancie pritom žalobcovi umožnil tieto procesné práva realizovať ešte aj na pojednávaní dňa 29.03.2019, ktorého sa žalobca v zastúpení jedným zo svojich právnych zástupcov zúčastnil, no tieto procesné práva nevyužil, keď ani na tomto pojednávaní jednak neuviedol žiadne ďalšie skutkové tvrdenia (ktoré uvádzal v podaní v deň vyhlásenia napadnutého rozsudku odoslaného na poštovú prepravu) a ani nenavrhol vykonanie žiadnych dôkazov za účelom ich preukázania. Aj z hľadiska povahy skutkových tvrdení uvedených v odvolaní vyplýva, že nie sú takej povahy, že by ich existencia nemohla byť žalobcovi známa už v priebehu konania na súde prvej inštancie (odhliadnuc na tomto mieste od toho, že je povinnosťou žalobcu tvrdiť a preukázať odvolaciemu súdu, že tieto skutkové tvrdenia ako prostriedok procesného útoku nemohol bez svojej viny uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie, čo žalobca nesplnil). Z týchto dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že odvolateľ mohol dané skutkové tvrdenia ako prostriedok procesného útoku uplatniť už v konaní pred súdom prvej inštancie.

27. Tento záver odvolacieho súdu súčasne vylučuje použiteľnosť uvedeného prostriedku procesného útoku (skutkových tvrdení) v odvolaní, a preto odvolací súd na tieto skutkové tvrdenia nemôže pre nesplnenie podmienok podľa § 366 písm. d) CSP akokoľvek prihliadať (a pre rozhodnutie odvolacieho súdu sú preto bez akéhokoľvek právneho významu).

28. Odvolací súd nad rámec uvedeného poukazuje aj na to, že aj v prípade týchto niektorých skutkových tvrdení vychádza žalobca z takých skutkových záverov, ktoré nemajú akúkoľvek oporu vo vykonanom dokazovaní. Žalobca napr. namieta údajné odstúpenie žalovaného 3/ z 24.10.2014 od kúpnej zmluvy uzavretej so spoločnosťou EcoFin Anstalt. Ako odvolací súd v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení z 28. augusta 2018 a aj súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku konštatoval, že uvedená kúpna zmluva zanikla v zmysle čl. VIII. ods. 8.3 v dôsledku nezaplatenia kúpnej ceny v stanovenej lehote, a teda nebolo potrebné od nej ani odstupovať a ani doručovať druhej zmluvnej strane oznámenie o zániku zmluvy. Teda, samotný súd prvej inštancie nedospel k takému záveru, ktorý ako nesprávny namieta žalobca. Navyše, ak žalobca tvrdí, že jeho predávajúci - spoločnosť EcoFin Anstalt zaplatila za predmet kúpy svojmu predávajúcemu - žalovanému 3/ kúpnu cenu, a že preto nemalo byť spochybnené vlastnícke právo spoločnosti EcoFin Anstalt k daným veciam (zánikom kúpnej zmluvy zo 06.08.2014), tak dôkazné bremeno vo vzťahu k týmto tvrdeniam ležalo práve na žalobcovi. Odvolací súd v tejto súvislosti pripomína, že dôkazné bremeno týkajúce sa skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé dôsledky, ide teda o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tvrdí (právna veta z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky - ďalej len „ÚS SR“ - sp. zn. II. ÚS 38/2015 zo dňa 21.01.2015).

29. Žalobca napokon namietal porušenie „práva na riadnu obhajobu“ a nedoručenie „odvolania“ aj advokátskej kancelárii Cipciar & partners s. r. o. Celé odvolanie žalobcu sa vyznačuje viacerými výraznými nedostatkami, keď jeho obsah je miestami na hranici zrozumiteľnosti, vyznačuje sa mnohými nepresnosťami (hoci je spísané advokátom Mgr. Vladimírom Cipciarom, vykonávajúcim advokáciu ako konateľ v mene a na účet advokátskej kancelárie Cipciar & partners s. r. o.), na rôznych miestach sa v ňom kopírujú celé odseky bez logickej nadväznosti (napr. 4. a 5. odsek na str. 3 odvolania je v celosti opätovne skopírovaný na ďalšej strane pod rámčekom), a tak je tomu aj v prípade uvedených odvolacích námietok.

30. Čo sa týka porušenia „práva na riadnu obhajobu“, tak v prejednávanej veci je vedené civilné sporové konanie a nie konanie trestné. Odhliadnuc od uvedeného, z obsahu odvolania nie je jednoznačne zrejmé, čím konkrétne malo dôjsť k porušeniu práva žalobcu (pravdepodobne mysliac na spravodlivý proces). Ak je to tým, že „odvolanie“ malo byť doručované aj advokátskej kancelárii Cipciar & partners s. r. o., keďže práve toto žalobca namieta pod tvrdením o porušení jeho „práva na riadnu obhajobu“, tak odvolací súd zdôrazňuje, že odvolanie v prejednávanej veci podal len žalobca (v zastúpení uvedenou advokátskou kanceláriou, ktorá bola v čase podania odvolania jedným z dvoch jeho zástupcov). Žalovaný 4/ sa proti napadnutému rozsudku neodvolal. Z uvedeného preto nie je zrejmé, či žalobca vôbec namietal to, čo namietal chcel, keďže namietanie nedoručenia odvolania, ktoré okrem žalobcu proti napadnutému rozsudku nikto iný nepodal, je nelogické a absurdné. Ak mal žalobca „odvolaním“ na mysli napadnutý rozsudok, tak vzhľadom na to, že v čase jeho doručovania (a už aj písomného vyhotovovania) už mal v konaní procesne účinným spôsobom splnomocnené 2 subjekty na svoje zastupovanie (advokáta doc. Kočana a advokátsku kanceláriu Cipciar & partners s. r. o.), pričom obsah týchto splnomocnení bol totožný, v oboch bolo výslovne udelené splnomocnenie na prijímanie korešpondencie a žalobca potom, ako mal na zastupovanie splnomocnených už dvoch zástupcov výslovne neurčil, ktorému majú byť doručované písomnosti, bolo výlučne na súde prvej inštancie, ktorému z uvedených dvoch zástupcov podľa § 110 ods. 2 veta druhá CSP napadnutý rozsudok doručí. Vzhľadom na to, že k splnomocneniu druhého zástupcu - advokátskej kancelárii Cipciar & partners s. r. o. došlo v čase medzi vyhlásením napadnutého rozsudku a jeho písomným vyhotovením, súd prvej inštancie v rovine obiter dictum v odôvodnení napadnutého rozsudku vysvetlil, z akého dôvodu, na akom právnom základe, a ktorému zástupcovi bude napadnutý rozsudok doručovať.

31. Záverom tejto časti odvolací súd uvádza, že v priebehu odvolacieho konania, dňa 08.10.2019 bolo súdu prvej inštancie doručené oznámenie advokátskej kancelárie Cipciar & partners s. r. o. o zániku plnomocenstva, ktorého doručením súdu nastali účinky jeho zániku (§ 92 ods. 3 CSP). Z tohto dôvodu v záhlaví tohto zástupcu žalobcu, ktorý v jeho mene podal odvolanie, už neuvádza. V priebehu odvolacieho konania, dňa 29.01.2020 bolo odvolaciemu súdu doručené podanie žalovaného

4/ z 29.01.2020, označené ako „doplnenie informácií ohľadom žalobcu“, obsahujúce nové prostriedky procesnej obrany. Odvolací súd preto na toto podanie žalovaného 4/ s poukazom na § 373 ods. 4 CSP vôbec neprihliadal, keďže bolo podané a odvolaciemu súdu doručené dávno po uplynutí lehoty, ktorá bola žalovanému 4/ poskytnutá na vyjadrenie k odvolaniu žalobcu. Podľa uvedeného ustanovenia totiž po uplynutí lehoty na vyjadrenie k odvolaniu nemožno už prostriedky procesnej obrany, neuplatnené pred súdom prvej inštancie, uplatniť (a to ani ak by inak boli splnené podmienky podľa § 366 CSP). Vzhľadom na nemožnosť prihliadať na toto podanie nebolo pre zachovanie práva na spravodlivý proces potrebné ani jeho doručovanie ostatným subjektom, keďže neprihliadanie naň vylučuje jeho spôsobilosť akokoľvek ovplyvniť rozhodnutie odvolacieho súdu.

32. Vo zvyšku vo vzťahu k I. výroku napadnutého rozsudku odvolací súd odkazuje podľa § 387 ods. 2 CSP na napadnutý rozsudok a jeho odôvodnenie.

33. Vzhľadom na absenciu odvolacích dôvodov smerujúcich voči II. výroku napadnutého rozsudku, ktorým súd prvej inštancie rozhodol o nároku na náhradu trov (prvoinštančného) konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným 4/, a ktorý je závislý na I. výroku napadnutého rozsudku, odvolací súd vo vzťahu k nemu podľa § 387 ods. 2 CSP už nedoplní žiadne ďalšie dôvody na zdôraznenie jeho správnosti.

34. Z uvedených dôvodov (bod 10. odôvodnenia a nasl.), keď odvolací súd dospel k záveru o správnosti odvolaním napadnutého rozsudku (a to nielen vecnej - teda čo do výrokovej časti, ale i čo do odôvodnenia) v celom rozsahu, napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, pričom sa súčasne primárne podľa § 387 ods. 2 CSP obmedzil na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov.

35. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 s použitím § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol v plnom rozsahu úspešný žalovaný 4/ oproti žalobcovi ako odvolateľovi (keď potvrdenie napadnutého rozhodnutia je po procesnej stránke považované za neúspech odvolateľa v odvolacom konaní). Odvolací súd preto uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému 4/ náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (t. j. 100 %), na účet právneho zástupcu žalovaného 4/ (§ 263 ods. 1 CSP) do 3 dní od doručenia rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania (§ 238 ods. 3 veta prvá, § 234 ods. 2, § 232 ods. 3 veta prvá CSP). O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, a ktoré vydá vyšší súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP, § 6 ods. 1 písm. a/ zákona č. 549/2003 Z. z. o súdnych úradníkoch).

36. Odvolací súd prijal toto rozhodnutie v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to Civilný sporový poriadok (CSP) pripúšťa (§ 419 - § 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť byť zastúpený advokátom neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ak je dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti CSP zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.